

Π Υ Ρ Ε Ο Ε ΒΟΡΕΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ναυαρίνου 8. Τηλ. 3639.095 — 3629.769 ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΓΩΝΟΣ ΑΘΗΝΑΙ, ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1980
ΕΤΟΣ Η', ΠΕΡ. Β', ΑΡ. ΦΥΛ. 56 (93) ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 10 • ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ • Διευθυντής Συντάξεως ΣΠΥΡ. ΔΑΠΕΡΓΟΛΑΣ

ΚΟΡΥΤΣΑ: ΣΥΜΒΟΛΟ ΝΙΚΗΣ

Όταν τὸ 1940 ὁ Ἑλληνικὸς Στρατὸς μὲ τὴν νικηφόρο προέλασή του ἄρχισε νὰ καταλαμβάνει τὸ ἓνα μετὰ τὸ ἄλλο τὰ ἐδάφη καὶ τίς πόλεις τῆς Β. Ἡπείρου, σύσσωμος ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἀνέμενε τὸ μεγάλο ἄγγελμα, τὴν κατάληψη τῆς πόλεως Κορυτσᾶς.

Ποιά ὅμως ἦταν αὐτὴ ἡ πόλη, ἡ ὁποία κατὰ τὸ πρόσφατο παρελθὸν κατέστη τὸ σύμβολο τῆς νίκης μας, ἐλάχιστοι Ἕλληνες τὸ γνωρίζουν. Διὰ τοῦτο εἶναι ἀπαραίτητη νὰ γίνει νοερά πρὸς αὐτὴν ἐπίσκεψη, ἡ ὁποία θὰ δώσει τὴν δυνατότητα νὰ ἐκτιμήσουμε τὴν ἑλληνικότητα καὶ τὴν πολιτιστικὴ καὶ ἐθνικιστικὴ προσφορά τῆς πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος καὶ νὰ ἀποδείξουμε τὰς δικαίας ἐπ' αὐτῆς ἀπαιτήσεις μας.

Ἡ πόλη τῆς Κορυτσᾶς μὲ τὴν μορφή πού τὴν ἐγνώρισε ὁ ἑλληνικὸς Στρατὸς τὸ 1940, εἶναι δημιούργημα νεωτέρων ἐποχῶν. Κατὰ μίαν μάλλον πιθανότεραν ἐκδοχή, ἡ Κορυτσά ἀνεπτύχθη μετὰ τὴν κάθοδο τῶν ἐκ Μοσχοπόλεως προερχομένων ἑλλήνων, οἱ ὁποῖοι τὸ 1769 φεύγοντες τίς καταπιέσεις τῶν Ἀλβανῶν, προσέφυγαν στὸ χωριό, τὸ ὁποῖον ἔκειτο σὲ προνομιοῦχο καὶ γραφικὴ θέση. Τὸ χωριὸ αὐτὸ ἦταν κτισμένο στοὺς πρόποδες μιᾶς εὐρείας καὶ ἐπιφανοῦς κοιλάδος. Ἡ τοποθεσία πολὺ γραφικὴ καὶ ὑψηλότερα πάσης ἄλλης Ἡπειρωτικῆς πεδιάδος ἦταν κατάλληλη γιὰ τὴν ἀνάπτυξη πόλεως. Τὸ σύμπλεγμα, τὸ ὁποῖον ἐσχημάτιζαν τὰ γύρω ἀπὸ αὐτὴν βουνά, ἀπετέλει ἓνα εἶδος φυσικοῦ φρουρίου γιὰ τὸ μικρὸ χωριό. Νερά πλούσια καὶ διαυγῆ τῶν ποταμῶν Μοράβας, Δουναβιώτη καὶ ἄλλων παραποτάμων διήρχοντο διὰ τῆς κοιλάδος, καὶ βοηθοῦσαν τὴν ἀνάπτυξη πυκνῆς καὶ ζωηρῆς βλαστήσεως τῆς περιοχῆς.

Τὸ μικρὸ αὐτὸ χωριὸ ἐμελλε νὰ ἐξελιχθεῖ σὲ πλούσια πόλη μὲ κτίρια καὶ πλήρη καὶ ἀξιόλογη ρυμοτομία, μὲ ναοὺς καὶ σχολεῖα, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ περικαλλὲς ναὸς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, πού ἐμοιαζε πολὺ μὲ τὸν ὑπέρλαμπρο ναὸ τῆς Ἁγίας Σοφίας στὴν Κωνσταντινούπολη, τὸ Μητροπολιτικὸ Μέγαρο καὶ ἄλλα κοσμοῦν μὲ μεγαλοπρέπεια τὴν πόλη τῆς Κορυτσᾶς.

Οἱ κάτοικοι τῆς Κορυτσᾶς διεκρίθησαν σὲ κάθε τομέα δράσεως, ὅπου ἀναμίχθησαν.

Ἡ συμμετοχὴ τῆς Κορυτσᾶς στὴν καλλιέργεια τῶν γραμμάτων δὲν ὑπῆρξε μικρή. Ἡ μόρφωση τῆς νεολαίας ἦταν ἀπὸ τὰ πρῶτα μελήματα τῶν Κορυτσαίων πολιτῶν. Ἀναφέρουμε ἐνδεικτικῶς ὅτι στὴν πόλη τῆς Κορυτσᾶς λειτουργοῦσαν 44 σχολεῖα μὲ 83 διδασκάλους καὶ 3.652 μαθητές.

Ἡ Κορυτσά ἐξειλήχθη κατὰ τὸ παρελθὸν σὲ σημαντικό κέντρο ἐμπορίου. Ἦτο σπουδαῖος ἐμπορικὸς σταθμὸς μεταξὺ Θεσσαλονίκης καὶ Καστορίας. Οἱ Κορυτσαῖοι, διασπαρέντες παντοῦ στὸν κόσμον καὶ φέροντες μαζί τους τὰ ἀπαραίτητα προσόντα, ἦτοι ἐργατικότητα τὸ φιλοπρόοδο καὶ τὸν ἐντιμὸ βίον, διέπρεψαν ὡς ἐπιφανεῖς ἐμποροὶ, καὶ ἀπέκτησαν πλοῦτη καὶ τιμές. Δὲν

ἐλθισμόνησαν ὅμως τὴν προσφιλεῖ τους πατρίδα ὁλόκληρο τὴν πατρίδα, καὶ ὄχι μόνον τὸν τόπον γεννήσεώς τους. Πλείας Κορυτσαίων κοσμοῦν τὸ πάνθεον τῶν εὐεργετῶν καὶ Μεγάλων Δωρητῶν τοῦ Γένους μας. Ὁ Σίνας καὶ ὁ Μπάγκας συναριθμοῦνται μεταξὺ τῶν μεγάλων ἐθνικῶν εὐεργετῶν.

Ἀσχοληθέντες μὲ τὸ ἐμπόριον οἱ ἄνδρες αὐτοί, δὲν ὑστέρησαν σὲ πνευματικὸν ἐξοπλισμὸ καὶ διεύρυνση τῶν ὁριζόντων τοῦ πνεύματος. Συναναστράφησαν, ἐπιφανεῖς προσωπικότητες τῶν γραμμάτων στὴν Ἀθήνα καὶ ἄφησαν σ' αὐτοὺς τὴν διαχείριση τῶν πρὸς τὴν πατρίδα δωρημάτων, ὅπως συνέβη μὲ τὸν ἀειμνηστον Ἰωάννην Μπάγκαν, ὁ ὁποῖος ὥρισε ἐπιμελητὴν τῆς πρὸς τὴν Ἑλλάδα παραχωρηθείσης τεραστίας περιουσίας του τὸν Στέφανον Δραγούμην καὶ τὴν οἰκογένειάν του στὸ διηγεκές.

Ἀλλὰ καὶ στὸν τομέα τῶν γραμμάτων καὶ τῶν

ἐπιστημῶν διακρίνουμε πλείστους ὅσους διανοητές, ὅπως οἱ Μητροπολίτες Ἱερόθεος, Ἰωακείμ, Εὐλόγιος, Παντελεήμων, Β. Ἰωαννίδης (καθηγητὴς πανεπιστημίου), ὁ στρατηγὸς Βίμπλης, ὁ Στάτσος, συνταγματάρχης ὁ Ἀντωνιάδης, Δεσποτόπουλος, Πυρρόπουλος, ἱατροὺς ὁ Δάρδας, ὁ Πολένας, ὁ Κονδούλης, οἱ Μάνοι, ὁ Θεοδωρίδης, καθηγητὲς ὅπως ὁ Κόντας, ὁ Πρίφτης, δικηγόρους ὡς ὁ Κόντης, ὁ Οἰκονόμου, ὁ Γκίνης καὶ ἄλλοι.

Θεωροῦντες οἱ Κορυτσαῖοι πάντοτε τὴν εὐημερία καὶ τὴν ἀνεξαρτησία τῶν ὑπολοίπων τμημάτων τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους ὡς τὸ μέγιστον ἐχέγγυον καὶ τῆς δικῆς τους ἀνεξαρτησίας καὶ ἐνώσεως μετὰ τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων ἀδελφῶν, δὲν ὑστέρησαν σὲ προσφορὰς κατὰ τοὺς ἀπελευθερωτικοὺς ἀγῶνες τοῦ Ἔθνους, κατὰ δὲ τὴν Μεγάλῃ Ἐπανάστασι τοῦ 1821 ἡ Κορυτσά ἀπέστειλε στὴν μαχόμενη πατρίδα πολλὰ τέκνα καὶ ἄφθονα χρήματα.

Ἡ εὐημερία αὐτὴ τῶν Κορυτσαίων ἐγίνε ἀφορμή, ὥστε νὰ ἐκμανεῖ ὁ πασὰς τῆς Λαρίσης καὶ νὰ διατάξει νὰ φέρουν ἐνώπιόν του 32 προκρίτους τῆς πόλεως Κορυτσᾶς καὶ Μοσχοπόλεως καὶ σὲ ἀντάλλαγμα νὰ μὴ τοὺς παραδῶ-

σει στὴν ἀγχόνη, ἐζήτησε δὴθεν δάνειο 800 χιλ. γρόσια. Μὴ δυνηθέντες ὅμως οἱ πρόκριτοι αὐτοὶ νὰ καταβάλουν τὸ ὑπέρογκον αὐτὸ ποσὸ, ἐρρίφθησαν στὶς φυλακές, ἀπὸ τίς ὁποῖες ἐλευθερώθησαν κατὰ τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1824.

Κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ 1940, ἡ Κορυτσά, «ἡ ἑλληνικὴ πόλις» ὑπεδέχθη τὸν Ἑλληνικὸν Στρατὸν μὲ ἀπερίγραπτον ἐνθουσιασμό. Ἀλλὰ καὶ κατὰ τίς κρίσιμες στιγμές, τίς ὁποῖες διήρχετο ὁ Βόρ. Ἡπειρος, κατὰ τὸ 1914 οἱ Κορυτσαῖοι ἐξεδήλωσαν τὰ πρὸς τὴν Ἑλλάδα αἰσθήματά τους.

Μετὰ τὴν παράδοση τῆς Κορυτσᾶς στὴν Ἀλβανία τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1914 ὑπὸ τῶν ἑλληνικῶν στρατευμάτων, ἡ «ἑλληνικὴ πόλις» ἐτάχθη παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Αὐτονομῆς Ἡπείρου καὶ ὁ ἐλληνοχριστιανικὸς τῆς πληθυσμὸς ἐπανεστάτησεν ἐπὶ 15 ἡμέρες κατὰ τῶν Μουσουλμάνων Ἀλβανῶν, διαιρεθείσης τῆς πόλεως σὲ δύο στρατόπεδα.

Ἀποτέλεσμα τῆς ἐξεγέρσεως αὐτῆς ἦταν ὁ φόνος 100 Κορυτσαίων ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς ιδέας.

Ἐν μέσω τῶν ἀλληπαλλήλων ἐπιθέσεων τῶν Ἀλβανῶν πού ἀποτελοῦν φυλὴν, ὡς γνωστὸν, δουλοπρεπὴ στοὺς ἐκάστοτε ἰσχυροὺς, οἱ Κορυτσαῖοι διετήρησαν ἀκμαῖο τὸ ἐθνικὸν φρόνημα καὶ τὴν πίστιν στὴν ἐλευθερία, τὴν ὁποία διατηροῦν καὶ μέχρι σήμερα.

Ἐὰν δὲ ἐπρόκειτο οἱ ἐδαφικὲς μας διεκδικήσεις νὰ καθορισθοῦν ἀπλὰ ἐπὶ ἀναμφισβητήτων ἐθνολογικῶν δικαιωμάτων, αὐτὲς ἔπρεπε νὰ περιλαμβάνουν τὴν Κορυτσά, ἡ ὁποία εἶχε παραχωρηθεῖ στὴν Ἑλλάδα τὸ 1914.

Τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος προβάλλει τίς ἄνω ἐδαφικὲς διεκδικήσεις μὲ τὴν εἰλικρινῆ πεποίθησιν, ὅτι μὲ αὐτὲς μπορεῖ νὰ ἐπιτευχθεῖ μία συμβολὴ στὴν Διεθνή Εἰρήνη.

Τόσον ὁ πρῶτος παγκόσμιος πόλεμος τοῦ 1914-18, ὅσο καὶ ἡ τελευταία σύρραξις, κατέδειξε ὅτι τὸ Ἑλληνικὸ Ἔθνος τυγχάνει γνήσιος κληρονόμος μακρῶν παραδόσεων περὶ ἐλευθερίας.

Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο δημιουργομένη μία Ἑλλάς θ' ἀποτελεῖ καὶ στὸ Μέλλον, ὅπως ἀπετέλεσε καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, τὸν μόνον εἰρηνικὸν παράγοντα στὴν Βαλκανικὴ, παράγοντα πολιτιστικὸ καὶ συντελεστὴ ἐλευθεριῶν, οὐδέποτε δὲ θὰ θέλει νὰ συνταυτίσει τὴν τύχην τῆς πρὸς οἰονόμητοτε παραξία τῆς Διεθνούς Εἰρήνης. Γιὰ νὰ μπορέσει ὅμως νὰ ἐπιτελέσει τὸ εἰρηνικὸ τῆς ἐργον, ἔχει ἀνάγκη τῶν διεκδικουμένων ἐδαφῶν καὶ τῶν ἀδελφῶν τῆς Β. Ἡπείρου.

Ἡ Κορυτσά πρέπει νὰ γίνει, ὅπως τὸ 1940 τὸ σύμβολο τῆς νίκης καὶ τῆς ἐλευθερίας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΩΚΡΑΤΕΙΔΗΣ

Πρόεδρος τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ Συλλόγου
«ΣΒΛΑΣΦΟΡΟΣ»

(ἐφ. Βόρειος Ἡπειρος Ἰωαννίνων,
31 Ἰουλίου 1957)

Υπό του Βορειοηπειρωτικού Συλλόγου «Σελασφόρος» με την συμμετοχή καὶ πολλῶν Βορειοηπειρωτικῶν Σωματείων

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτισης κ. Σεβαστιανός, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν γραμματέα Ἐνώσεως Δελθίνου κ. Ν. Δρόσον, τὸν πρόεδρον τοῦ Σελασφόρου κ. Σωκρατεῖδην καὶ τὸν Γεν. Γραμματέα τῆς ΚΕΒΑ κ. Ι. Τσαμπέρην προσέρχεται εἰς τὸ Ἡρώων Κονίτισης. (23.11.80).

Εἰς τὸ Ἡρώων τῆς Κονίτισης οἱ ὀργανωταὶ τῆς ἐθνικῆς ἐκδηλώσεως γονυπετεῖς ψάλλουν τὸν ἐθνικὸν ὕμνον, χάριν καὶ τῶν ὑποδούλων ἀδελφῶν Βορειοηπειρωτῶν. (23 Νοεμβρίου 1980).

ΕΩΡΤΑΣΘΗ ΜΕ ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕΙΑ ΣΤΗΝ ΚΟΝΙΤΣΑ ΗΠΕΙΡΟΥ Η ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΤΗΣ ΚΟΡΥΤΣΑΣ

Με λαμπρότητα καὶ κατάνυξη ἐωρτάσθη καὶ ἐφέτος ἡ ἐπέτειος τῆς καταλήψεως τῆς Κορυτῆς ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων τὴν 22α Νοεμβρίου τοῦ 1940. Οἱ ἐκδηλώσεις ἐγίναν με πρωτοβουλία τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ Συλλόγου «ΣΕΛΑΣΦΟΡΟΣ» καὶ με τὴν συμπαράσταση ὅλων σχεδὸν τῶν Βορειοηπειρωτικῶν Σωματείων, τὰ ὁποῖα παρευρέθησαν με τοὺς προέδρους τους, ἐκπροσώπους τους ἢ με τὰ Διοικητικά τους Συμβούλια.

Οἱ ἐκδηλώσεις ἐγίναν στὰ Ἰωάννινα καὶ στὴν Κόνιτσα Ἡπείρου, μετὰ τὴν ἀρνηση τῶν ἐπισήμων Ἑλληνικῶν Ἀρχῶν νὰ τίς πλαισιώσουν στὴν Ἀθήνα, ὅπως ἐπὶ 38 ἔτη ἐγένετο.

Ὅμως ἡ ἀρνηση αὐτὴ τῶν ἀρχῶν, ποὺ ἐκδηλώθηκε κάτω ἀπὸ συνθήκες ἀσκήσεως ἀνίερης πολιτικῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν καὶ ἡ ὁποία στρέφεται εὐθέως ἐναντὶ τῶν συμπεριόντων τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ Ἑλληνισμοῦ τοῦ διαβιούντος ὑπὸ τὴν Ἀλβανικὴν κατοχή, χαλυβδώνει τὴν θέληση τῶν ἐλευθέρων Βορειοηπειρωτῶν, νὰ συνεχίσουν τὸν ἀγῶνα τους ὑπὲρ τῶν δικαιῶν τοῦ τμήματος αὐτοῦ τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Καὶ εἶναι ἀποφασισμένοι, ὅπως διεκήρυξαν καὶ στὰ Ἰωάννινα, ἀλλὰ καὶ στὴν Κόνιτσα, νὰ μεταχειρισθῶν ὅλα τὰ στὴν διάθεσή τους μέσα στὸ ἐσωτερικό, ἀλλὰ καὶ στὸ ἐξωτερικό, προκειμένου νὰ πεισθεῖ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση, ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ παραβλέπεται μετὰ τὴν ἀκατανόητη στάση τῆς τὰ συμφέροντα τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Βορείου Ἡπείρου, οὐτε νὰ ἐπιτρέπεται τὸν ἀφελῆνισμὸ τοῦ.

Συνεπῆς οἱ ἐλεύθεροι Βορειοηπειρωτῆς πρὸς τίς ἀρχές τους αὐτές, συγκεντρώθηκαν στὸ Ἰδρυμα Βορειοηπειρωτικῶν Ἑρευνῶν στὰ Ἰωάννινα τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου 22.11.1980, ὅπου ὁ Πρόεδρος αὐτῆς κ. Κουντούρης ὑποδέχθηκε τοὺς Βορειοηπειρωτῆς ἀπὸ τὴν Ἀθήνα καὶ τὴν περιοχή τῆς, καὶ μετὰ ἐμπνευσμένο λόγο γιὰ τὴν ἡμέρα τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Κορυτῆς, 22 Νοεμβρίου 1940, κάλεσε τοὺς ἐπισκέπτες νὰ συνεχίσουν τὸν ἀγῶνα καὶ τίς προσπάθειές τους, γιὰ τὸν μεγάλο σκοπὸ.

Στὴν συνέχεια ἐκλήθη ὁ πρό-

εδρος τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ συλλόγου «ΣΕΛΑΣΦΟΡΟΣ» κ. Βλ. Σωκρατείδης, ὁ ὁποῖος ἀφου εὐχαρίστησε τὸ Ἰδρυμα γιὰ τὴν φιλοξενία του στὶς ἐγκαταστάσεις του, ἀναφέρθηκε δι' ὀλίγων στὴν ἡμέρα τῆς καταλήψεως τῆς Κορυτῆς καὶ μετέδωσε τὴν πίστη του στοὺς ἀκροατές, ὅτι δὲν μπορεῖ παρά νὰ ἔλθει καὶ ἡ λευτεριά στοὺς ἀδούλωτους ἀδελφούς μας, γιὰτὶ δὲν εἶναι διεκδίκηση καταλήψεως Ἐξῶν ἐλαφῶν, ἀλλὰ ἀνάκτηση «πατρῶν», πού κακῶς καὶ ἀπὸ ἱστορικὸ λάθος, κατακρατοῦνται ἀπὸ ἑξὴν Κυβέρνηση. Ἐπομένως ἀπὸ ἐμᾶς ἐξαρτᾶται νὰ προχωρήσουμε στὴν ἐπαναπρόσκτησή τους.

Στὴν συνέχεια ὅλοι οἱ παριστάμενοι ἐξαγγέθηκαν στὶς ἐγκαταστάσεις τοῦ Ἰδρυματος καὶ ἐμειναν ἐνθουσιασμένοι ἀπὸ τὰ ἐκθέματα, ποὺ εἶναι ὅλα ἀπὸ τὴν Βορείου Ἡπείρου καὶ ποὺ μαρτυροῦν τὴν Ἑλληνικότητά της. Μετὰ τὴν εὐκαιρία ὁ Πρόεδρος τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ Συλλόγου «ΣΕΛΑΣΦΟΡΟΣ», ἀπέστειλε ποσὸ 5.000 δρχ. γιὰ τὴν ἐνίσχυση τῶν προσπαθειῶν τοῦ Ἰδρυματος. Ὁ δὲ Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Δελθίνου κ. Πάντος ἐχορήγησε γιὰ τὸν ἴδιο σκοπὸ δρχ. 3.000.

Τὴν ἐπομένη ἡμέρα Κυριακὴ 23.11.80 ὅλοι οἱ συμμετασχόντες στὴν ἐκδήλωση ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, μετὰ τρία μεγάλα πούλμαν, καθὼς καὶ ἓνα ἀπὸ τὰ Ἰωάννινα μετὰ τοὺς Βορειοηπειρωτῆς Ἰωαννίνων, μετέβησαν στὴν Κόνιτσα, ὅπου στὸν ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγ. Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ εἶχαν συγκεντρωθεῖ οἱ κάτοικοι τῆς Κονίτισης καὶ τῶν πέριξ χωρίων. Στὸν κατὰμεσο καὶ σηματοδοτούμενο νὰ παρακολουθήσαν τὴν θεία Λειτουργία, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δρυϊνουπόλεως Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτισης, Ὑπερίτου καὶ Ἐεάρχου Πάσης Βορείου Ἡπείρου κ. Σεβαστιανού.

Μετὰ τὴν θεία Λειτουργία καὶ πρὸ τοῦ μνημοσύνου, ποὺ ἐλέσθη γιὰ τοὺς πεσόντες κατὰ τὴν μάχη τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Κορυτῆς, ὡμίλησε ὁ Σεβασμιώτατος κ. Σεβαστιανός.

Ἡ ὁμιλία τοῦ Σεβασμιωτάτου, ἦταν ἓνα μνημεῖο ρητορικότητος, ποὺ ἔκανε τίς καρδιές τῶν ἀκροατῶν νὰ πάλουν ἀπὸ ἔθνη ὑπερηφάνεια καὶ τὰ μάτια νὰ βορβυκίζουν ἀπὸ τὴν

θλιβερὴ κατάσταση τῶν Βορειοηπειρωτῶν ἀδελφῶν μας στὴν Βορείου Ἡπείρου. Ἡ θεικὴ ἐμπνευση τῶν λόγων του, συνεκίνησε καὶ συνεπῆρε τὸ ἐκκλησίασμα σὲ σημείον ποὺ νὰ μεταρσιώσουν τίς ψυχὰς καὶ νὰ ἐσπούν σὲ συνεχεῖ χειροκροτήματα.

Ἡ ὁμιλία τοῦ Σεβασμιωτάτου θὰ προσπαθήσουμε νὰ δημοσιεύσῃ σὲ μία προσεχὴ ἐκδόση τοῦ ΠΥΡΣΟΥ τῆς ΒΟΡ. ΗΠΕΙΡΟΥ.

Στὴν συνέχεια ἐψάλη μνημόσυνο ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ἡρωικῶς πεσόντων, κατὰ τίς μάχες τῆς καταλήψεως τῆς Κορυτῆς στρατιωτικῶν τῶν ἐνόπλων δυνάμεων, καθὼς καὶ ἐκείνων ποὺ ἀπεβίωσαν ἢ ἐφονεύθησαν στὴν Βόρ. Ἡπείρου ὑπὸ τὸ καθεστὼς τῶν τυράννων τῆς Ἀλβανίας.

Κατόπιν ἐλάβε τὸν λόγον ὁ Πρόεδρος τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ Συλλόγου «ΣΕΛΑΣΦΟΡΟΣ», ὁ ὁποῖος εὐχαρίστησε τὸν Σεβασμιώτατο κ. Σεβαστιανὸν γιὰ τὴν ὑποδοχή, ποὺ ἐπεφύλαξε στοὺς Βορειοηπειρωτῆς προσκυνητές, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν ἐμπνευσμένη ὁμιλία του, ἡ ὁποία ἐπεσκέασε κάθε ἄλλο λόγο ποὺ θὰ μπορούσε νὰ ἐκφωνηθεῖ.

Ἐν τούτοις τόνισε, θ' ἀποτομῶς ν' ἀναφερθῶ καὶ ἐγὼ στὴν ἐπέτειο αὐτῇ, γιὰτὶ ἡ συγκίνησις ποὺ με ἔχει κυριεύσει, μοὺ ἐπιτρέπει νὰ τονίσω, ὅτι μόνον σ' αὐτὰ τὰ ἱερὰ χῶματα τῆς ἐλευθερίας Ἡπείρου, μποροῦν καὶ ζοῦν τὰ ἔθνη καὶ Πατριωτικὰ ἰδεώδη, γιὰτὶ καθοδηγοῦνται ἀπὸ ἐμπνευσμένους ἱεράρχες καὶ γιὰτὶ ἡ ἀκριτικὴ Ἑλλάδα, ποὺ βασανίστηκε ἀπὸ τοὺς κάθε εἴδους ἐπιβουλεύς, ἔχει μαρτυρήσει ἀπὸ τίς ἀδικίες ποὺ γίνονται σὲ βάρος τῆς πατρίδος καὶ τῶν τέκνων της. Καὶ δὲν πείθονται ὅτι οἱ διαφορές πολιτικῆς σκοπιμότητος ἐξυπηρετοῦν τὰ Ἑλληνικὰ συμφέροντα, ἀλλὰ ἱστορικὰ ἀποδεικνύεται, ὅτι λειτουργοῦν σὲ βάρος τῆς Ἑλλάδος.

Πρέπει νὰ ὑψώσουμε τὸ ἀνάστημά μας, νὰ διαφωτίσουμε τὸν Ἑλληνικὸ Λαὸ, ὅτι οἱ ἐχθροὶ ἀπεργάζονται σὲ βάρος μας ὅλες τίς μεθόδους ποὺ εἶναι σατανικῆς καὶ κυρίως σὲ βάρος τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου τοῦ διαβιούντος «κακῇ τῇ μοίρᾳ» ὑπὸ τὸ Ἀλβανικὸ καθεστὼς, τὸ τυραννικότερο ποὺ ὑπάρχει στὸν

κόσμο καὶ τόσο κοντὰ μας. Γι' αὐτὸ ἤλθαμε ἐδῶ κοντὰ στὴν «πατῶσα γῆ», νὰ διαμαρτυρηθοῦμε γιὰ τὸ δράμα, ποὺ παίζεται στὴν Βόρ. Ἡπείρου, γιὰ τὸ ἀσυγκίνητο τοῦ ἐλευθέρου κόσμου καὶ γι' αὐτοὺς ποὺ προσπαθοῦν νὰ σθῶσουν τίς μνήμες καὶ τὴν ἱστορία μας. Λαοί, χωρὶς μνήμες καὶ ἱστορία, πεθαίνουν. Καὶ ἡ Ἑλλάδα ἔχει καὶ μνήμες καὶ λαμπρὴ ἱστορία. Γιὰ μὲς τοὺς Ἕλληνες, ὅλους τοὺς Ἕλληνες ἢ ἀπελευθέρωση τῆς Βορ. Ἡπείρου καὶ τῆς Κορυτῆς πρέπει νὰ γίνῃ ὁ σκοπός μας, ὁ προορισμός μας. Δὲν δεχόμαστε τοὺς ὁποιοῦσδήποτε συμβιβασμούς. Δὲν δεχόμαστε τὸν στραγγαλισμὸ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων τῶν ἀδελφῶν μας τῆς Βορ. Ἡπείρου. Γιὰτὶ τότε θὰ σταματήσουμε νὰ θεωροῦμαστε συνεπῆς πρὸς τὴν ἱστορία μας ἀνθρώποι. Ἡ δικὴ μας ἐλευθερία στηρίζεται στοὺς ἀγῶνες καὶ τίς θυσίες τῶν Μαρτύρων καὶ τῶν Θερμολιτῶν μέχρι τὸ Ἀργυρόκαστρο καὶ τὴν Κορυτῆ.

Καὶ δὲν εἶναι ἐπιτρεπτό νὰ ζοῦμε ἐμεῖς στὴν ἐλευθερία καὶ νὰ στεροῦνται οἱ ἐκεῖ πάντες Ἕλληνες. Εἶναι Ἕλληνες, εἶναι ἀδελφοί μας, εἶναι αἷμα μας, εἶναι Ἑλληνισμός. Γι' αὐτοὺς ἐγίναν οἱ θυσίες. Γι' αὐτοὺς χύθηκαν τὰ δάκρυα. Καὶ κατέληξε: «ἤλθαμε ἐδῶ γιὰ νὰ διατρανώσουμε τὴν πίστη μας στὸν ἀγῶνα μας, νὰ διακηρύξουμε ὅτι ἐμεῖς δὲν θὰ ὑποστέλλουμε τίς σημαίες καὶ τὰ ζήτήσουμε νὰ ἐνώσουμε τὰ ἀντρίκια χέρια σας, μαζί με τὰ δικά μας, πάνω στὸν ἴσο τῆς σημάδας, γιὰ νὰ τὴν μεταφέρουμε σ' ὅληκληρὴ τὴν Βορείου Ἡπείρου καὶ νὰ τὴν στήσουμε καὶ πάλι ἐκεῖ, στὴν πόλη θρόνο, τὴν Ἑλληνικὴ Κορυτῆ».

Θερά τὴν χειροκροτήματα ἐκάλυσαν καὶ τὴν ὁμιλία τοῦ Προέδρου καὶ πολλὰ δάκρυα χύθηκαν ἀπὸ τοὺς παριστάμενους. Μετὰ τοὺς λόγους, ὅλο τὸ ἐκκλησίασμα καὶ τὰ δεκάδες παιδιά, ποὺ εἶχαν προσέλθει γιὰ τὸν ἐκκλησιασμὸ, ἐπλησίασαν τοὺς προσκυνητές καὶ τοὺς Προέδρους καὶ διαδήλωσαν, ὅτι καὶ αὐτοὶ θ' ἀγωνιστοῦν γιὰ τὸ μεγάλο καὶ δίκαιο θέμα τῆς Βορ. Ἡπείρου. Ἦταν συγκινητικοὶ οἱ λόγοι τῶν μικρῶν αὐτῶν Ἑλλήνων ποὺ μετὰ ὑπερηφάνεια δῆλωναν, ὅτι αὐτοὶ γνωρίζουν καλά τί πρέπει νὰ πιστεύουν καὶ

τί πρέπει νὰ κάνουν, ὅταν μεγαλώσουν.

Κατόπιν ὅλοι οἱ παρευρεθέντες στὸν ἐκκλησιασμὸ κάτοικοι τῆς Κονίτισης καὶ τῶν γύρω χωριῶν, καθὼς καὶ οἱ προσκυνητές ἀπὸ τὴν Ἀθήνα καὶ τὰ Ἰωάννινα, μετὰ ἐπικεφαλῆς τὸν Μητροπολίτη κ. Σεβαστιανό, μετέβησαν στὸ Ἡρώων τῶν πεσόντων, ὅπου εἶχαν παραταχθεῖ οἱ κοπέλλες μετὰ τίς Βορειοηπειρωτικῆς ἐνδυμασίες, μετὰ τίς σημαίες καὶ τὰ λάβαρα τῶν Σωματείων. Ὁλος ὁ χώρος κατεκλύσθη ἀπὸ πλήθη κόσμου, ὁ δὲ Μητροπολίτης συμπαραστατοῦμενος καὶ ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς καὶ τὴν χορωδία, ἔψαλλε τρισάγιο.

Ἀμέσως μετὰ καὶ μέσα σ' ἓνα κατανυκτικὸ σκηνικό, ποὺ συνθέτετε ἡ ἀπόλυτη ἡσυχία, ὁ περίλαμπρος ἥλιος, οἱ σημαίες καὶ τὰ κορίτσια μετὰ τίς ἐνδυμασίες, ἐγίνετο ἡ κατάθεση στεφάνων. Ὑστερα ὅλοι ἐγονάτισαν, ἐτήρησαν ἐνὸς λεπτοῦ σιγῇ καὶ ἔψαλλαν γονατιστοὶ τὸν Ἑθνικὸν ὕμνον. Ἡ στιγμή ἦταν ἀπὸ τίς ἱερώτερες. Μετὰ λυγμοὺς οἱ περισσότεροι ἔψαλλαν καὶ ἡ ἡσυχία ἦταν τόσο ἀπέραντη, ποὺ ὅλοι πίστεψαν ὅτι ὁ ἀπὸ ἡσυχίας θὰ ἐφτανε μέχρι τοὺς οὐρανούς ἀδελφοὺς στὴν Βόρειο Ἡπείρου.

Μέσα ἀπὸ αὐτὴ τὴν κατανυκτικὴ τελετὴ φανερώθηκε τὸ πνεῦμα, ἡ ἀγανάκτησις, ἡ πίκρα καὶ ἡ ἐλπίδα τῶν Βορειοηπειρωτῶν γιὰ τὸ δίκαιο τοῦ μεγάλου θέματος.

Ὁ Μητροπολίτης κ. Σεβαστιανός, κάλεσε ὅλους τοὺς προσκυνητές στὴν πνευματικὴ στήν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ὅπου μίλησε καὶ πάλι γιὰ τὸ Βορειοηπειρωτικὸ Ζήτημα καὶ παρότρυνε ὅλους νὰ μὴ σταματήσουν τίς προσπάθειές τους, τίς ἐντονέστες καὶ δυνατότερες πρὸς τὸν κατεῦθεν, νὰ μὴ ἀφήσουν τὸν εὐδαίμονισμὸ νὰ μὴ κυριεύσει καὶ λησμονήσουμε τὸ καθήκον μας καὶ νὰ ἔχουμε σὴν πρωταρχικὸ σκοπὸ τῆς ζωῆς μας τὴν ΒΟΡΕΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ.

Τὸν Σεβασμιώτατο εὐχαρίστησε ἐκ μέρους ὅλων ὁ Πρόεδρος τοῦ Βορ. Συλλόγου «ΣΕΛΑΣΦΟΡΟΣ» κ. Σωκρατείδης, τόσο γιὰ τὴν ὅλη συμπαραστέγη τοῦ γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῆς ἐκδηλώσεως, ἡ ὁποία κατὰ γενικὴ ὁμολογία πάντων ἦταν πολὺ μεγάλη, ὅσο καὶ γιὰ τὴν

θερμὴ τοῦ ὑποστήριξή στοῦ μα μας. Συγχρόνως τὸν παρεκάλεσε νὰ δεχθεῖ μία συμβολικὴ οικονομικὴ προσφορά ὑπὲρ τοῦ γηροκομείου Κονίτισης, ὅπου διαβιοῦν πολλοὶ Βορειοηπειρωτῆς. Ἀκόμη τὸν παρεκάλεσε νὰ συνεχίσει νὰ δεῖται τόσο στὶς προσωπικὲς του προσπάθειες, ὅσο καὶ σ' ἐκεῖνες στὴν Ἀγία Πρόθεση, ὑπὲρ τοῦ Ἑθνικοῦ μας Ζητήματος καὶ νὰ ἐπιζητεῖ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ νὰ ἐνδυναμῶναι τίς ψυχὰς ὅλων τῶν ἀγωνιζομένων γιὰ τὸ δίκαιο τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀλλὰ καὶ νὰ δώσει ὁ Θεὸς φῶτισιν σὲ ὅλους ὅσους ἀντιμάχονται τὸ Ζήτημα μας καθ' ὁσονδήποτε τρόπον.

Ἡ ἐκδήλωση τερματίστηκε στὸ σημείον αὐτό, οἱ δὲ προσκυνητές ἐπιβιβάστηκαν στὰ λεωφορεῖα καὶ ἐπέστρεψαν αὐθιγὰ στὴν Ἀθήνα.

Στὴν ἐκδήλωση παρευρέθησαν μετὰ τῶν ἄλλων οἱ: Δήμαρχος Κονίτισης, οἱ ἐκπρόσωποι τῆς ΚΕΒΑ κ.κ. Ν. Παπαδόπουλος, Νικήφ. Δρόσος καὶ Ἰωάν. Τσαμπέρης, οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ Συλλόγου Βορειοηπειρωτῶν Ἀθηνῶν κ.κ. Κυριάκης καὶ Μάσιος, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Ἑθελοντῶν Πολιτιστῶν κ. Μάργας καὶ μέλη τοῦ Συλλόγου Κοσμοβίτης κ.κ. Νικόλαος, ὁ κ. Μπάσος ἐκ μέρους τῆς Ἐνώσεως Δροσολιτῶν καὶ μέλη τοῦ Συμβουλίου, ὁ Πρόεδρος καὶ μέλη τοῦ Συνδέσμου Ἐπιστημόνων Ἡπειρωτῶν κ. Βασ. Λαγός, ὁ Πρόεδρος κ. Κουντούρης, τὸ Δ.Σ. καὶ μέλη τοῦ Ἰδρυματος Βορειοηπειρωτικῶν Ἑρευνῶν, οἱ στρατηγοὶ ἐ.α. κ. Γ. Ζαμπουλάς, κ. Ν. Λύτης, κ. Γ. Μπελγιάννης ὁ πτέρωχος ἐ.α. κ. Χρ. Μεγγούλης, ὁ τ. Ἀστυν. Δ)ντῆς κ. Ὑφαντῆς, ὁ τ. Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Βορειοηπειρωτῶν κ. Σεκενδέρης καὶ ἄλλοι.

Στεφάνους κατέθεσαν ἐκτός τοῦ Συλλόγου «ΣΕΛΑΣΦΟΡΟΣ» τὴν ΚΕΒΑ, ὁ Σύλλογος Βορειοηπειρωτῶν Ἀθηνῶν, ἡ Ἐνωσὶς Ἑθελοντῶν Πλεμιστῶν, ἡ Ἐνωσὶς Δελφίνων Κοσμοβίτης, ἡ Ἐνωσὶς Δροσολιτῶν καὶ ὁ Σύνδεσμος Ἐπιστημόνων Ἡπειρωτῶν.

Ἡ ὅλη ἐκδήλωση ἐπετελεῖται καὶ ἐπέτυχε, ὕστερα ἀπὸ τίς συνεχεῖς φροντίδες τοῦ κ. Χρ. Ντόκου.